NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.142183911
143/AA43-0601-13/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 29.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente U.Mihailova, tiesneses S.Kanenberga un A.Kovaļevska

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *A.R.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta 10.daļā paredzēto pārkāpumu sakarā ar *A.R.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 7.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk – Pārvalde) 2011.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.VP4/PD435202/1 (turpmāk – Lēmums) kā galīgo iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā *A.R.* saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[8]panta 10.daļā paredzēto pārkāpumu. *A.R.* piemērots naudas sods Ls 60 apmērā. Lēmumā konstatēts, ka 2011.gada 17.martā plkst.16.02 Valmieras pilsētā, 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas puses uz autoceļa A3 (Inčukalns – Valmiera – Igaunijas robeža) pusi, *A.R.* vadīja transportlīdzekli *VW Phaeton*, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis), ar ātrumu 87 km/h (radara pieļaujamā kļūda ±3%), pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu 50 km/h par 34 km/h. Tādējādi *A.R.* pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114.punkta prasības.

[2] *A.R.* Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu (sūdzību) par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem apsvērumiem.

[2.1] Iestāde nav novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, kā to nosaka LAPK 244.pants.

[2.2] Konkrētajā gadījumā kā pierādījums tika vērtēts protokols par administratīvo pārkāpumu, kuru *A.R.* neatzina jau tā sastādīšanas brīdī, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces rādījums, kuru policijas darbinieki *A.R.* uzrādīja notikuma vietā. Lietā nav pierādījumu, ka minētais mērierīces rādījums fiksēts Transportlīdzeklim noteiktajā laika momentā un vietā.

[3] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā norādīja, ka *A.R.* pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 7.novembra spriedumu *A.R.* pieteikums noraidīts un Lēmums atstāts negrozīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem motīviem.

[4.1] Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 149.^{8}panta 10.daļai, nepieciešams konstatēt, ka persona apdzīvotā vietā vai dzīvojamā zonā pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31 km/h līdz 40 km/h.

[4.2] Konkrētajā gadījumā ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci (radaru) „ISKRA 1", Nr.13183D, kura faktisko derīgumu apliecina 2010.gada 6.decembrī izsniegtais Latvijas nacionālā metroloģijas centra sertifikāts Nr.E1816V10.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka *A.R.* 2011.gada 17.martā plkst.16.02 vadījis Transportlīdzekli apdzīvotajā vietā (Valmieras pilsētā) pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas puses uz autoceļa A3 (Inčukalns – Valmiera – Igaunijas robeža) pusi. Lietā strīds ir par to, vai *A.R.* Transportlīdzekli apdzīvotajā vietā vadījis ar ātrumu 84 km/h (atrēķinot maksimāli pieļaujamo kļūdu ± 3 km/h), kā to apgalvo Pārvalde, tas ir, vai *A.R.* Valmieras pilsētā pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 31 km/h līdz 40 km/h.

[4.4] Tiesa secināja, ka lietā bez *A.R.* 2011.gada 17.marta paskaidrojuma nav neviena cita pierādījuma, kas apliecinātu *A.R.* paskaidrojumā un pieteikumā norādīto argumentu, ka 2011.gada 17.martā plkst.16.02 viņa vadītais Transportlīdzeklis Valmieras pilsētā, pa Valkas ielu, virzienā no Burtnieku ielas puses uz autoceļa A3 pusi, braucis ar ātļauto braukšanas ātrumu – 50 km/h. Turpretim lietā ir trīs pierādījumi, kas apliecina to, ka *A.R.* vadītā Transportlīdzekļa ātrums 87 km/h – fiksēts 518.ceļa zīmes darbības zonā.

[4.5] Tiesa atzina, ka *A.R.* apturēšanas secība, viņa paskaidrotais, policijas darbinieku *J.L.* un *S.I.* ziņojumos norādītais kopumā liecina, ka *A.R.* varēja pārsniegt ātrumu un to varēja nofiksēt ar ātruma mērīšanas ierīci. Tiesa konkrētajā gadījumā augstāku ticamību piešķīra policijas darbinieku norādītajiem faktiem ziņojumos un administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā fiksētajiem faktiskajiem apstākļiem pretēji *A.R.* sniegtajam argumentam. Tiesa atzina, ka policijas darbiniekiem nav pamata norādīt lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošus faktus. Savukārt *A.R.* ir ieinteresēts noliegt pārkāpuma izdarīšanu, lai nesaņemtu sodu. Tiesa izskatāmajā lietā neatrada nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka Policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākie inspektori *J.L.* un *S.I.* būtu ieinteresēti *A.R.* sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

[4.6] Tiesa atzina, ka Pārvalde pamatoti konstatējusi, ka *A.R.* izdarījis LAPK 149.^{8}panta 10.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. LAPK 149.^{8}panta 10.daļa imperatīvi nosaka soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Pārvalde pamatoti piemērojusi *A.R.* naudas sodu Ls 60 apmērā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu *A.R.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdza apmierināt pieteikumu (sūdzību), pamatojoties uz turpmāk minētiem apstākļiem.

[5.1] Lietā nav ņemts vērā apstāklis, ka pārsniegtais braukšanas ātrums tika fiksēts ar radara „ISKRA-1" Nr.13183D mērījumiem, kas nevar būt par pierādījumu administratīvajā pārkāpumā. Radara „ISKRA-1" mērījums var pierādīt ātrumu, taču nekādā gadījumā tas nav pierādījums, ka tieši *A.R.* ir izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu, jo radars neidentificē to transportlīdzekli, kura braukšanas ātrumu radars fiksē. Lietas izskatīšanas gaitā netika noskaidrots, vai brīdī, kad *A.R.* inkriminēts administratīvais pārkāpums, uz ielas neatradās vēl kāds cits transportlīdzeklis, kura braukšanas ātrumu, iespējams, ir fiksējis radars. Līdz ar to fakts, ka tieši *A.R.* ir pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu, nav pierādīts, jo no radara mērījuma nav iespējams identificēt administratīvā pārkāpuma izdarītāju.

[5.2] Tiesa nepamatoti devusi priekšroku policijas darbinieku paskaidrojumiem. Līdz ar to ir pārkāpts LAPK 240.pantā nostiprinātais vienlīdzības princips.

[5.3] Tiesai ir pienākums noskaidrot, vai *A.R.* ir pārsniedzis pieļaujamo braukšanas ātrumu, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus, jo lietā ir strīds par to, vai *A.R.* tiešām ir braucis ar administratīvajā pārkāpuma protokolā un lēmumā fiksēto ātrumu, pārsniedzot pieļaujamo braukšanas ātrumu, un vai radara fiksētais braukšanas ātrums attiecas uz *A.R.* vadīto Transportlīdzekli.

[5.4] Mērīšanas ierīces uzrādītais ātrums pats par sevi nevar būt par pierādījumu faktam, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis pieļaujamo braukšanas ātrumu. Policijas darbinieka fiksētais ātruma mērījums ir jāvērtē kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

[5.5] Tiesai bija jāvērtē, vai 1) policijas darbinieks ir iepazinies ar konkrētā radara „ISKRA-1" ekspluatācijas instrukciju, nosakot radara mērījumu precizitāti, prot izvērtēt mērījumus ietekmējošos faktorus, kas norādīti radara instrukcijā; 2) lietā ir pierādījumi tam, ka policijas darbinieks ir apmācīts rīkoties ar radaru; 3) policijas darbinieks, uzsākot rīkoties ar radaru, ir nokārtojis pārbaudījumu.

[5.6] Nav pierādīta pārkāpuma objektīvā puse, kas ir personas uzvedības ārējā izpausme, kas rada vai var radīt kaitīgas izmaiņas apkārtējā pasaulē, proti, nav pierādīta *A.R.* prettiesiskā darbība, kas izpaužas kā atļautā ātruma pārsniegšana, kuras rezultātā varētu tikt apdraudēta valsts vai sabiedriskā kārtība.

[6] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā apelācijas sūdzību neatzina, papildus norādot, ka policijas inspektori *J.L.* un *S.I.* ir piedalījušies teorētiskās un praktiskās apmācības par ātruma mērierīces „ISKRA-1D" izmantošanu 2009.gada 29.jūlijā un nokārtojuši pārbaudījumus, ko apliecinājuši ar savu parakstu. *A.R.* pieteikums ir vērtējams kā vainas noliegšana, lai izvairītos no LAPK paredzētās atbildības.

[7] Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz LAPK 289.^{20}panta pirmo daļu, administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un ka Lēmums ir atstājams negrozīts.

[9] LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 289.^{22}panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas (ietver LAPK 289.^{13}pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka tiesa, izskatot lietu, ja atzīst pārsūdzētā lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu, var norādīt, ka pievienojas šai motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Tādējādi apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par pirmās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, var pievienoties pirmās instances tiesas nolēmuma motivācijai, ja atzīst to par pareizu un pietiekamu.

Apgabaltiesa, pārbaudot pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai.

[10] Administratīvā apgabaltiesa atkārtoti nenorāda to apelācijas sūdzībā minēto argumentu motivāciju, kuri minēti pieteikumā (sūdzībā) un kuriem pirmās instances tiesas spriedumā ir sniegta motivācija.

[11] Attiecībā uz iebildumiem apelācijas sūdzībā, ka radara „ISKRA-1" mērījums nav pierādījums, ka tieši *A.R.* ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Radara „ISKRA-1" Nr.13183D mērījums pierāda ātrumu. Apstākli, ka tieši *A.R.* ir izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu, pierāda policijas inspektoru paskaidrojumi, kas apliecina, ka, vizuāli novērtējot situāciju, ir izdarīts secinājums, ka radara mērījums attiecas tieši uz Transportlīdzekli. Lietā nav konstatējams un arī *A.R.* nav norādījis, ka policijas darbinieki personīgu motīvu dēļ bija ieinteresēti lietas iznākumā.

Apgabaltiesa uzskata, ka Pārvaldes apliecinājums, ka policijas inspektori ir piedalījušies teorētiskās un praktiskās apmācībās par ātruma mērierīces „ISKRA-1" izmantošanu, ir pietiekams, lai novērstu šaubas par viņu prasmi izmantot mērierīci.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22]panta otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.VP4/PD435202/1 (2011.gada 17.marta administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD435202), bet *A.R.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu (sūdzību) noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	U.Mihailova
Tiesneses	*(paraksts)*	S.Kanenberga
	(paraksts)	A.Kovaļevska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese U.Mihailova
Rīgā, 2013.gada 29.maijā